

Promjena u mom suprugu

Kay Kiernan, Irska Svaki dan zahvaljujem za svoj poziv u Opusu Dei i nastaviti ću širiti njegovu poruku. A poruka je..? TI možeš biti svet, ma gdje bio.

1.05.2013.

Imam 82 godine i osmero djece, 25 unučadi i dvoje praunučadi. Preko 30 godina sam supernumerarija i svaki dan zahvaljujem Bogu za svoj poziv u Opusu Dei i za pozive svoje dvoje djece.

Kao i većina ljudi i ja sam u životu iskusila puno radosti i puno žalosti. Zahvaljujem Bogu jer me to dovelo puno bliže Njemu.

Moj poziv u Opusu Dei mi je pomogao da shvatim kako je biti majka i baka jedan od najvažnijih zadataka na svijetu. Mi majke moramo imati jaku vjeru kako bismo je mogle prenijeti slijedećoj generaciji.

Ponekad mi moji unuci kažu: "Zašto si ti si bako uvijek sretna?" Ja sam im uvijek odgovarala: "Zato što volim Boga i Bog voli mene." Sada kažu: "Bako, ti si u izvrsnoj formi" i prije nego uspijem bilo što reći, sami kažu: „Da, znamo. To je zato što voliš Boga i On voli tebe.“

Moj suprug koji je umro prije mnogo godina, imao je problem s pićem i to je bilo teško za sve nas. Jedno vrijeme nakon što sam se priključila Opusu Dei on nije shvaćao moj poziv

i ponekad mi je stvarao poteškoće kad sam išla na krugove ili duhovne obnove. Tu poteškoću sam povjerila svetom Josemariji Escriva, osnivaču Opusa Dei.

Kada je upoznao svetog Josemariju, moj suprug se malo po malo počeo mijenjati. Upoznao je svećenika Djela koji mu je objasnio nekoliko stvari i uskoro je postao suradnik. Kad bi išao spavati, a da se molio svetom Josemariji, ustao bi uzviknuvši: „O, moram ustati i pomoliti se.“

Jednom prilikom sam čula kako govori, kao u šali: „Sveti Josemarija, ti me nikad ne ostavljaš na miru“. Mislim da ga je sveti Josemarija nukao da se moli. Smatram da nam je naša pobožnost prema svetom Josemariji pomogla u braku. Došli smo do stupnja u kojem smo obavljali puno pobožnosti zajednički. On bi me pitao „Jesi li danas bila u pohodu?“ (misleći na pohod

Presvetom Oltarskom Sakramantu) i na kraju bi rekao „Kad ćemo moliti krunicu?“

U posljednjim satima života bio je na intenzivnoj njezi. Liječnici su ga trebali staviti na respirator, no prije nego što su to učinili, tražio je da nađem molitvu svetog Josemarije u džepu njegove piđame i da je stavim tako da je on može vidjeti. Stavila sam je na zid ispred njega. Opus Dei mi je pomogao (kao što je pomogao i mom suprugu) da se približim Bogu, da mi On postane najvažnija osoba u životu bez obzira što se dogodilo. Znam da me Bog voli i da će me čuvati.

Opus Dei mi je pomoć prema nebu. Zavoljela sam ga prije 30 godina i svakim danom ga sve više volim. Opus Dei mi je pomogao (kao što je pomogao i mom suprugu) da se približim Bogu; da mi On postane najvažnija osoba u životu bez obzira

što se dogodilo. Naučila sam kako pravilno moliti, veselim se razmatrajućoj molitvi dva puta po pola sata svaki dan, što je dio života svih u Opusu Dei. Nastojim ići u crkvu gdje mogu biti lice u lice s našim Gospodinom u Svetohraništu. Tamo osjećam da sam Mu jako blizu. Naravno, postoje i dani suhoće gdje mi se On ne čini tako bliz, iako mi vjera govori da jest. Onda kažem našem Gospodinu: "Oprosti, Gospodine, izgleda da nisam sposobna da ti budem blizu danas."

Ima i dana kada sam gotovo preplavljen strahopštovanjem zbog spoznaje da me On gleda i da me voli. On nam približava i našu Gospu. Kao da kaže: „Znaš da je moja majka tu i da te ona također voli. Ukoliko mi se želiš približiti, moraš se približiti i Njoj“.

Opus Dei me naučio da mogu biti sveta upravo ovdje u svojoj vlastitoj

kući. U kuhinji, u vrtu. Mogu voljeti Boga u najmanjim stvarima mog dana: pravilnom zatvaranju vrata, pospremanju kuće. Sve to mogu ponuditi Njemu. To je tako jednostavo, a opet tako duboko.

To je poruka koju pokušavam raširiti koliko god mogu, počevši od svoje obitelji i prijatelja. Svaki dan zahvaljujem za svoj poziv u Opusu Dei i nastaviti ću širiti njegovu poruku. A poruka je...? TI možeš biti svet, ma gdje bio.
